

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ

ແຜນຍຸດທະສາດ
ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ
2006-2015

ກໍລະກົດ 2008

ສາລະບານ

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ “ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບ
ລະບົບ ການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

1

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

3

ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ 2006-2015	11
ພາກເປີດທົ່ວເລື່ອງ	11
II. ບ່ອນອີງໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບ ລະບົບ ການສຶກສາ ແຫ່ງຊາດ.	13
III. ສະພາບຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຜ່ານມາ:	14
IV. ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການສຶກສາ :	19
V. ບັນດາທິດຊີ້ນຳການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ :	22
VI. ຈຸດໝາຍ ການປະຕິຮູບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແຕ່ 2006-2015	24
VII. ໂຄງການບູລິມາສິດຂອງລັດຖະບານ :	31
VIII. ວິທີການດຳເນີນ ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ	32
IX. ບາດກ້າວໃນການຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບ ລະບົບການ ສຶກສາແຫ່ງຊາດ.	37

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 84 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 1 ມີນາ (3) 2007

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້

“ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

- ອີງຕາມ: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6/5/ 2003
- ອີງຕາມ: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8/4/ 2000.
- ອີງຕາມ: ຜົນຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ພະຈິກ 2006, ຄັ້ງວັນທີ 21 ພະຈິກ 2006, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.
- ອີງຕາມ: ການສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ ສະບັບ ເລກທີ 966/ສສ/06, ລົງ ວັນທີ 29/12/2006.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກດຳລັດ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ “ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບ ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 2006-2015” ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ເຫັນດີໃນກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 21 ພະຈິກ 2006.

ມາດຕາ 2: ມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າຜົນຂະຫຍາຍ, ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບ ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ 2006-2015 ແລະ ຖືເອົາວຽກງານນີ້ເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງການ ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.

ມາດຕາ 3: ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 4: ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສ. ປ. ປ. ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 85 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 1 ມີນາ (3) 2007

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວສະບັບ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2000.
- ອີງຕາມດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 69/ນຍ, ລົງວັນທີ 24 ມີນາ 2005 ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2003-2015.
- ອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ສະບັບເລກທີ 966/ສສ/06, ລົງວັນທີ 29/12/2006.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ກຳນົດ ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຄະນະກຳມາທິການດັ່ງກ່າວ ໃນການສ້າງແຜນການປະຕິຮູບ ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປຸກລະດົມສິ່ງເສີມ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສັງຄົມໃນທົ່ວປະເທດ ຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາ ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດຕາມແຜນການທີ່ກຳນົດໄວ້.

ໝວດທີ II

ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ມາດຕາ 2. ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບ ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ບໍ່ປະຈຳການທີ່ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ (ຄປສຊ) ມີພາລະບົດບາດ ຊ່ວຍລັດຖະບານ ແລະ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ

ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ທຶນຮອນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິຮູບການສຶກສາ.

ໝວດທີ III

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 3. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດປະກອບດ້ວຍ ບັນດາທ່ານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ປະຈຳການລັດຖະບານ
ເປັນປະທານ
2. ທ່ານລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນຮອງປະທານ
3. ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງການເງິນເປັນຮອງປະທານ
4. ທ່ານຮອງປະທານຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
ເປັນຮອງປະທານ
5. ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ
ເປັນກຳມະການ
6. ທ່ານ ຮອງຫົວໜ້າ ຄະນະຈັດຕັ້ງສູນກາງພັກເປັນກຳມະການ
7. ທ່ານ ຮອງປະທານຄະນະກຳມາທິການວັດທະນະທຳສັງຄົມ
ສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນກຳມະການ
8. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນ ກຳມະການ

9. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
ເປັນກຳມະການ
10. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ
ວັດທະນະທຳ ເປັນກຳມະການ
11. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ເປັນກຳມະການ
12. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ
ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນກຳມະການ
13. ທ່ານ ຮອງປະທານ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
ເປັນກຳມະການ
14. ທ່ານ ຮອງເລຂາ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ
ເປັນກຳມະການ
15. ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ
(ຜູ້ຊີ້ນຳກອງເລຂາ) ເປັນ ກຳມະການ ແລະ ເປັນເລຂາທິການ

ມາດຕາ 4. ໂຄງປະກອບກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບ
ການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ມີກົງຈັກຊ່ວຍວຽກຂອງຕົນ ເອີ້ນວ່າ: ກອງເລຂາ
ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າກົມຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ :

1. ທ່ານ ຫົວໜ້າກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ
ເປັນຫົວໜ້າ,
2. ທ່ານ ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດການ
ສຶກສາ ເປັນຮອງ,
3. ທ່ານ ຫົວໜ້າກົມສາມັນສຶກສາ ເປັນຄະນະ

ໝວດທີ IV
ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 5. ໜ້າທີ່

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການ
ສຶກສາແຫ່ງຊາດມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແຜນການການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາ
ແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດທີ່ປະຕິຮູບໃໝ່.
2. ສະເໜີລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ
ລະບົບການສຶກສາໃໝ່ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ
ໃຫ້ແກ່ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາ.
3. ເປັນໃຈກາງໃນການຊີ້ນຳ, ປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ, ຄະນະ
ກຳມະການທຽບເທົ່າ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ
ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນການ
ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.
4. ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍແຫລ່ງທຶນຈາກພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ
ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຕິ
ຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດສິດ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການ
ສຶກສາແຫ່ງຊາດມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ປຸກລະດົມທຸກກຳລັງໃນສັງຄົມເພື່ອປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າ
ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

2. ພົວພັນ, ປະສານງານ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກັບ ບັນດາ ຂະແໜງການ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບ ລະບົບ ການສຶກສາແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ.
3. ແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາ ແລະ ຄະນະກຳມະການຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອ ຄົ້ນຄວ້າ ໃນແຕ່ລະວຽກງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະ ສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ V

ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 7. ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການ ສຶກສາແຫ່ງຊາດ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແບບບໍ່ປະຈຳການ ຖືເອົາ ກອງປະຊຸມ ເປັນຮູບການເຄື່ອນໄຫວຕົ້ນຕໍ. ກອງປະຊຸມ ຄົບຄະນະ ຕາມປົກກະຕິ ຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຈັດຂຶ້ນ ໃນກຳນົດ ປີລະສອງເທື່ອ; ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອາດປະຊຸມຫຼາຍເທື່ອ ກໍ່ໄດ້. ໃນການຕັດສິນບັນຫາຕ່າງໆ ໃຫ້ຖືເອົາສູງສ່ວນຫຼາຍ ເປັນອັນ ຕັດສິນ.

ໝວດທີ VI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 8. ການຜັນຂະຫຍາຍ

ມອບໃຫ້ປະທານຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຜັນຂະຫຍາຍ, ກຳນົດພາລະບົດບາດ, ສິດທິທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບລະອຽດໃຫ້ແກ່ກອງເລຂາ, ຄະນະກຳມະການຕ່າງໆ ແລະ ກຳມະການແຕ່ລະທ່ານ.

ມາດຕາ 9. ຕາປະທັບ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ຂອງກົມແຜນການ-ການຮ່ວມມືສາກົນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານທາງລັດຖະການ.

ມາດຕາ 10. ງົບປະມານ

ງົບປະມານຮັບໃຊ້ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ, ກອງເລຂາ ແລະ ຄະນະກຳມະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບງົບປະມານ ປະຈຳປີ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ມາດຕາ 11. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ບັນດາແຂວງ
ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 12. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນທີ່ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສ. ປ. ປ. ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ແຜນຍຸດທະສາດ
ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ
2006-2015

I. ພາກເປີດຫົວເລື່ອງ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງ ທີ່ VIII ຂອງພັກ ໃນເດືອນ ມີນາ 2006 ໄດ້ວາງຄາດໝາຍໄວ້ວ່າ ຮອດປີ 2020 ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມດ້ອຍພັດທະນາ, ມີປັດໄຈພື້ນຖານແຫ່ງການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍຂ້າງເທິງນັ້ນ, ໃນມະຕິໄດ້ຢັ້ງຢືນສະເພາະ 2006-2010 ຕ້ອງຖືເອົາການສຶກສາເປັນວຽກງານໃຈກາງ ຂອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຮີບຮ້ອນດຳເນີນການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີ ຄຸນນະພາບ ແລະ ມີມາດຕະຖານສູງຂຶ້ນ, ສືບຕໍ່ເລັ່ງລັດ ເພື່ອແນໃສ່ "ສ້າງຄົນລາວໃຫ້ເປັນພົນລະເມືອງດີ, ມີການສຶກສາ, ມີຄວາມຮູ້, ມີວິຊາຊີບ, ມີຄວາມສາມາດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຕໍ່ການພັດທະນາປະເທດຊາດ ກໍ່ຄືພັດທະນາຕົນເອງ, ມີສຸຂະພາບພະລະນາໄມສົມບູນ ແລະ ມີຄຸນສົມບັດສົນທຳອັນປອດໃສ" ເພື່ອຕອບສະໜອງກັບ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ກໍ່ຄືຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບສາກົນ.

ໃນໄລຍະ 20 ກວ່າປີ ແຫ່ງການປ່ຽນແປງໃໝ່ມານີ້, ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບການພັດທະນາທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ, ແຕ່ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດເຮົາໃນປັດຈຸບັນ ມີລັກສະນະປະສົມລະຫວ່າງ

ຮູບແບບການສຶກສາຂອງລະບອບເມືອງຂຶ້ນເຄິ່ງສັກດີນາປະໄວ້, ກັບການສຶກສາປະຕິວັດ ແລະ ການສຶກສາແບບໃໝ່ ທີ່ຖອດມາຈາກບົດຮຽນ ການພັດທະນາການສຶກສາຢູ່ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຂອງໂລກ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການສຶກສາ ບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້ ທາງດ້ານປະລິມານກັບຄຸນນະພາບ, ການພັດທະນາການສຶກສາ ບໍ່ທັນດຳເນີນໄປຕາມແຜນຍຸດທະສາດການສຶກສາແຫ່ງຊາດແທ້, ບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນປັດຈຸບັນ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ການຍົກຖານະບົດບາດ ແລະ ການປະຕິບັດ ລະບອບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕໍ່ຄູ-ອາຈານ ບໍ່ທັນເໝາະສົມ. ສະນັ້ນ, ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການປັບປຸງແກ້ໄຂດ້ວຍການ ປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (2006-2015), ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດຈຸດປະສົງ ລະດັບຄາດໝາຍ, ທິດທາງ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງລະອຽດ, ແນໃສ່ປັບປຸງ ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຮອບດ້ານ, ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ ແລະ ຫຍັບມ້າກັບມາດຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຕ່ນີ້ ເຖິງປີ 2010, 2015 ແລະ 2020.

II. ບ່ອນອີງໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບ ລະບົບ
ການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

1. ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກ;
2. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ VI (2006-2010)
ຂອງລັດຖະບານ;
3. ວິໄສທັດຍຸດທະສາດພັດທະນາການສຶກສາ 20 ປີ (2001-2020);
4. ແຜນປະຕິບັດງານການສຶກສາເພື່ອໝົດທຸກຄົນ (2003-2015);
5. ແຜນພັດທະນາການສຶກສາຄັ້ງທີ VI (2006-2010);
6. ຄໍາເຫັນຂອງທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບ 6 ຫຼັກການ ໃນ
ການປະຕິຮູບ ການສຶກສາ ຄັ້ງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2006 ທີ່ມະຫາວິທະຍາ
ໄລແຫ່ງຊາດ.

III. ສະພາບຂອງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຜ່ານມາ:

1 ຜົນສຳເລັດ:

ໄລຍະ 20 ກວ່າປີ ແຫ່ງການປ່ຽນແປງໃໝ່ມານີ້ ຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍດ້ານ, ລະດັບຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ເປັນກ້າວໆ ຊຶ່ງສະແດງອອກດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1) ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ແຕ່ຊັ້ນລ້ຽງເດັກ-ອະນຸບານ ຈົນຮອດມະຫາວິທະຍາໄລ. ຕາໜ່າງໂຮງຮຽນປະຖົມ, ມັດທະຍົມໄດ້ມີການຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທຸກເມືອງລວມທັງ ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ການສຶກສາພາກເອກະຊົນ ກໍ່ໄດ້ຂະຫຍາຍທົ່ວທຸກແຂວງ.
- 2) ທາງດ້ານຈຳນວນນັກຮຽນ, ໂຮງຮຽນ, ຫ້ອງຮຽນ ກໍ່ຄ່ອຍໆ ຕອບສະໜອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງສັງຄົມໂດຍພື້ນຖານ. ຖ້າສົມທົບຈຳນວນນັກຮຽນ ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຈະເໝັນວ່າ: ໃນສົກຮຽນ 1975 - 1976 ມີນັກຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ພຽງແຕ່ 146 ຄົນ, ແຕ່ໃນສົກຮຽນ 2005 - 2006 ມີເຖິງ 45.198 ຄົນ.
- 3) ພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍວຽກງານການສຶກສາໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ, ໄດ້ສ້າງໂຮງຮຽນປະຖົມ, ໂຮງຮຽນຊົນເຜົ່າຢູ່ທຸກແຂວງ ແລະ ມີໂຮງຮຽນສາມັນກິນນອນຊົນເຜົ່າ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືໃຫ້ປະຊາຊົນໃນກຸ່ມອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ໄດ້ເຖິງ 73% ເຮັດໃຫ້ການຫຼຸດໂຕນກັນ ລະຫວ່າງ ເພດ ເຜົ່າໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ,
- 4) ໄດ້ສົ່ງເສີມວຽກງານການສຶກສາ ໃຫ້ເປັນຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ຊຶ່ງມາເຖິງປັດຈຸບັນ ສັງຄົມໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ປະກອບທຶນຮອນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງສ້ອມແປງ

ໂຮງຮຽນ, ຖ້າໄລ່ລວມ ແລ້ວ ມີຈຳນວນ ເຖິງ 18% ຂອງມູນຄ່າການກໍ່ສ້າງ ທັງໝົດ(ປີ 2006).

- 5) ຄຸນນະພາບການສຶກສາ ເວົ້າລວມໄດ້ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ເປັນກ້າວໆ ລະດັບ ຄວາມຮັບຮູ້ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ໄດ້ຍົກສູງຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ. ຈຳນວນນັກສຶກສາ ທີ່ຈົບມະຫາວິທະຍາໄລ, ວິທະຍາໄລ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນກໍ່ສາມາດຊອກວຽກເຮັດໄດ້ເຖິງ 75%. ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ກໍ່ໄດ້ລິເລີ່ມ ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍ ລະດັບປະລິນຍາໂທ ໃນຫຼາຍສາຂາວິຊາ ແລະ ມີແຜນສ້າງລະດັບ ປະລິນຍາເອກ ບາງສາຂາວິຊາໃນປີ 2009-2010.

2 ຈຸດອ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ:

- 1) ການຂະຫຍາຍການສຶກສາ ໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດພູດອຍ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ ຍັງເຮັດບໍ່ໄດ້ດີ, ຈຶ່ງພາໃຫ້ລະດັບການສຶກສາລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດຍັງຫຼຸດໂຕນກັນຫລາຍ.
- 2) ເດັກໃນເກນອາຍຸ 6-10 ປີ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໝົດ ແລະ ຄົນບໍ່ຮູ້ໜັງສື ຫຼື ຜູ້ລົບ ລ້າງແລ້ວ ຍັງກົກຄືນກໍ່ມີຫຼາຍ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມຍັງມີການປະລະການຮຽນ ແລະ ຄ້າງຫ້ອງຫຼາຍ.
- 3) ຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາຍັງບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ບໍ່ທັນຫຍັບມໍ່ເຂົ້າກັບ ລະດັບສາກົນໄດ້ເທື່ອ.
- 4) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ, ພະນັກງານ, ຄູ-ອາຈານ ຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ຍັງບໍ່ທັນສູງ, ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ຍັງບໍ່ທັນສົນໃຈ ຕໍ່ການຄົ້ນຄວ້າ ຮຳຮຽນ ແລະ ຍັງມື້ວສຸມໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

3 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ:

3.1 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ:

- (1) ເວົ້າລວມປະຊາຊົນສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ແມ່ນເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການສຶກສາ, ຄູ-ອາຈານສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ແມ່ນມີຄວາມຮັກອາຊີບຄູ, ມີນ້ຳໃຈເສຍສະຫຼະ ແລະ ອົດທົນຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ.
- (2) ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຊື້ນຳ ນຳພາ ແລະ ລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພ້ອມທັງມີເອກະສານ ນິຕິກຳຫຼາຍຢ່າງທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການສຶກສາເຊັ່ນ: ກົດໝາຍການສຶກສາ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະຕິບັດການປະຖົມສຶກສາພາກບັງຄັບ, ແຜນຍຸດທະສາດ ພັດທະນາການສຶກສາ 20 ປີ, 10 ປີ, 5 ປີ ແລະ ແຜນພັດທະນາການສຶກສາຢູ່ໃນແຕ່ລະປີ.
- (3) ໃນແຕ່ລະປີ, ລັດໄດ້ເພີ່ມງົບປະມານໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາເປັນປົກກະຕິ; ຖ້າສົມທຽບໃນປີ 1995 ລັດໄດ້ລົງທຶນໃສ່ວຽກງານການສຶກສາ 46,55 ຕື້ກີບ ແລະ ໃນປີ 2005 ລັດໄດ້ລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາເຖິງ 1.025,64 ຕື້ກີບ (ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 22,03 ເທື່ອ).
- (4) ສະເພາະຂະແໜງການສຶກສາກໍ່ໄດ້ ປັບປຸງປ່ຽນແປງໃໝ່ 2 ເປົ້າໝາຍການສຶກສາຄື:
  - ① ສົ່ງເສີມການສ້າງແລະພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ນັບທັງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ,

② ສົ່ງເສີມໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ສຶກສາສ້າງເງື່ອນໄຂ
ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າຮຽນ.

(5) ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືສາກົນ ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດມີສະຖຽນລະພາບ
ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບໝັກແໝ້ນ, ເສດຖະກິດ
ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕໍ່ເນື່ອງ, ໄດ້ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ
ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນນັບແຕ່ມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ມານີ້.

3.2 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດອ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ:

ກ. ປັດໄຈອັດຕະວິໄສ :

(1) ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການສຶກສາຍັງບໍ່ທັນແທດເຖິງກັບຕົວຈິງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
ການປ່ຽນແປງຈົນຕະນາການຂອງການນຳແຕ່ລະຂັ້ນຍັງຊັກຊ້າ, ບັນດາ
ຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການ
ປັບປຸງ ແລະ ບໍ່ທັນກັບສະພາບການ, ການເກັບກຳສະຖິຕິຮັບໃຊ້ໃນການ
ສ້າງແຜນການ ຍັງບໍ່ທັນລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ, ຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ຂອງ
ພະນັກງານການນຳ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຍັງຈຳກັດ, ພະນັກງານ ແລະ ຄູອາຈານ
ຈຳນວນໜຶ່ງຍັງຂາດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

(2) ພະນັກງານການນຳ ຈຳນວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຄວາມໝາຍ
ສຳຄັນຂອງ ວຽກງານການສຶກສາ, ບໍ່ທັນເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິດຈໍໃນການຊີ້ນຳ
ນຳພາ, ຍັງຖືວ່າການ ສຶກສາ ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນວຽກໜຶ່ງ ຂອງ
ຂະແໜງການສຶກສາເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ທັນປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ
ແລະ ທົ່ວສັງຄົມຢ່າງໝັກແໝ້ນເທື່ອເຊັ່ນ:

- ການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ກັບ ການສຶກສາໃນຄອບຄົວ ແລະ ການສຶກສາຢູ່ໃນສັງຄົມ ບໍ່ທັນກົມກຽວ ແລະ ຂາດປະສິດທິຜົນ.
- ການສ້າງແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເວົ້າລວມ ບໍ່ທັນລວມສູນເປັນເອກະພາບ ແລະ ບໍ່ທັນສອດຄ່ອງຊັດເຈນເທື່ອ.

ຂ. ປັດໄຈພາວະວິໄສ :

- (1) ໃນເງື່ອນໄຂກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ແລະ ດຳເນີນນະໂຍບາຍເປີດປະຕູສູ່ໂລກພາຍນອກ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງ ເຖິງຄຸນທາດພະນັກງານ, ຄູ-ອາຈານ, ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ, ແຕ່ການສຶກສາ ບໍ່ທັນມີວິທີການອັນລະອຽດເພື່ອສະກັດກັ້ນ ຕ້ານກັບປະກົດການຫຍໍ້ຫັ້ນ.
- (2) ການຊັກຊ້າ ໃນການປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ, ກໍຄືການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ການສ້າງສິ່ງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ ຄູ-ອາຈານ ກໍເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພາລະກິດ ການພັດທະນາການສຶກສາໃຫ້ກ້າວໄວ ເພື່ອຕອບສະໜອງກັບ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນ ການພັດທະນາປະເທດຊາດ.
- (3) ຍ້ອນທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາຂອງປະເທດເຮົາ ແລະ ການຕັ້ງບ້ານຢູ່ຢ່າງກະແຈກກະຈາຍຂອງປະຊາຊົນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຈັດສັນອາຊີບ ແລະ ການສ້າງລາຍຮັບຂອງເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ການສຶກສາບໍ່ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ.
- (4) ລາຍຮັບຂອງປະເທດເຮົາຍັງຕ່ຳ, ງົບປະມານ, ພື້ນຖານວັດຖຸອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແລະ ການລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາຍັງໜ້ອຍ, ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ຕໍ່ຂະແໜງການສຶກສາ ຍັງສູງ.

IV. ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການສຶກສາ :

1. ສະພາບລວມຂອງສາກົນ:

ໃນສະຕະວັດທີ 21 ການປະຕິວັດວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຢີ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແບບກ້າວກະໂດດ, ເຮັດໃຫ້ໂລກປ່ຽນແປງ ຈາກຍຸກອຸດສາຫະກຳ ໄປສູ່ຍຸກ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ພູມປັນຍາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໃນທຸກຊຶ່ງເຂດ ແລະ ທຸກຂະແໜງການ. ຍຸກໂລກາພິວັດ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງສາກົນ ເປັນທ່າອ່ຽງ ພາວະວິໄສ, ທັງມີການຮ່ວມມື ແລະ ທັງມີການແຂ່ງຂັນກັນ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັດທະນາ. ຂະແໜງການສຶກສາພວມໄດ້ຮັບການປັບປຸງປ່ຽນແປງຄືນໃໝ່ ຢູ່ໃນທຸກຊຶ່ງເຂດ ແລະ ທຸກປະເທດໃນທົ່ວໂລກ.

2. ສະພາບພາຍໃນປະເທດ :

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກຄັ້ງທີ VIII ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ "ບົນພື້ນຖານ ກຳແໜ້ນ 2 ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2010 ແມ່ນໄລຍະແຫ່ງການສ້າງພື້ນຖານ ແລະ ທ່ວງທ່າທີ່ເປັນເຈົ້າການ ສຳລັບການພັດທະນາໃນບາດກ້າວຕໍ່ໄປ, ເຮັດໃຫ້ທົ່ວປະເທດ ມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງທີ່ໜັກແໜ້ນ, ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບັນລຸຄາດໝາຍ 7,5% ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່ປີ, ເພື່ອສ້າງປັດໄຈພື້ນຖານ ຮອດປີ 2020 ເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາ ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກ ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ".

ເພື່ອບັນລຸເຖິງຈຸດໝາຍນັ້ນ, ວຽກງານການສຶກສາເປັນວຽກງານໃຈກາງ ຂອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂອງໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ.

ໃນເງື່ອນໄຂປະເທດເຮົາ ພວມດຳເນີນເສດຖະກິດຕາມກົນໄກຕະຫຼາດທີ່ມີການ ຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ແລະ ຂະບວນການຊຸກຍູ້ ສ້າງເສດຖະກິດຄອບຄົວ ເພື່ອຜະລິດ ເປັນສິນຄ້າ ພວມໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ເປີດກວ້າງຕະຫຼາດແຮງງານ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະ ການຊອກຮູ້ຮຳຮຽນ ຂອງສັງຄົມ ນັບມື້ເປັນຂະບວນເພີ່ມຂຶ້ນ.

ສັງຄົມໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ ການສຶກສາຕ້ອງມີການພັດທະນາ, ແຕ່ພ້ອມດຽວ ກັນນັ້ນ ກໍ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລະບົບການສຶກສາຕ້ອງໄດ້ມີການປະຕິຮູບ ເພື່ອຕອບ ສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດຊາດ.

3. ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ :

ສະພາບລວມຂອງສາກົນ ແລະ ສະພາບພາຍໃນປະເທດ ໄດ້ສ້າງສິ່ງເອື້ອ ອຳນວຍ ໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ມີໂອກາດ ເພື່ອປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາ ຄືນໃໝ່ ຢ່າງຮອບດ້ານ.

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ເວລາໃດກໍ່ເຫັນບົດບາດ ຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ; ສະນັ້ນ ຂະແໜງການສຶກສາຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ປ່ຽນແປງ ແລະ ພັດທະນາການສຶກສາ ຢ່າງຮອບດ້ານຄືນໃໝ່ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ສະເພາະພາຍໃນ ຂະແໜງການສຶກສາຕ້ອງໄດ້ ສູ້ຊົນຜ່ານຜ່າສິ່ງທ້າທາຍ ທັງ ສະພາບໃນຕົວຂອງການສຶກສາເອງ, ໂດຍສະເພາະຈຸດອ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງໃນ ໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍລວມ ຂອງການສຶກສາ ຢູ່ຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນ ທີ່ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງ.

ພຶດຕິກຳໃນການປ່ຽນແປງ ກົນໄກການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄົນໃໝ່, ການສຶກສາ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ສົມຄູ່ແທດເໝາະກັບ ກົນໄກໃໝ່ນັ້ນ.

ຈາກສະພາບລວມ, ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນວ່າ ເຖິງໂອກາດ ແລະ ເປັນວາລະແຫ່ງຊາດແລ້ວ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິຮູບລະບົບການ ສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕາມກົດເກນພາວະວິໄສ.

V. ບັນດາທິດຊີ້ນຳການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ :

ໂດຍປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກ, ຕາມທິດຊີ້ນຳຂອງ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດ 6 ທິດຊີ້ນຳ ດັ່ງນີ້:

- (1) ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດແມ່ນເພື່ອພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດແຫ່ງການພັດທະນາ ແລະ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງປະເທດ ກໍຄືຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບສາກົນ.
- (2) ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງລົງເລິກເຖິງລະບົບໂຄງສ້າງຂອງການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນຕ້ອງປະຕິຮູບທັດສະນະ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງລະບົບໂຄງສ້າງຂອງການສຶກສາ.
- (3) ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງດຳເນີນໄປບົນພື້ນຖານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທົ່ວປວງຊົນ, ຮັບປະກັນໃຫ້ຂະບວນການສຶກສາ ດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງປົກກະຕິ.
- (4) ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງເປັນການຂະຫຍາຍພູມປັນຍາ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະລັກ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດ, ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນປົກແຜ່ນ ແໜ້ນໜາຂອງທົ່ວປວງຊົນລາວທັງຊາດ.
- (5) ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງເປັນການຂະຫຍາຍໂອກາດ ດ້ານການສຶກສາ, ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດ ແລະ ຊ່ວຍປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຍົກຄວາມສາມາດ ໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງປະເທດເຮົາເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- (6) ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງເປັນການຍົກຖານະ ແລະ ເຊີດຊູບົດບາດຂອງຄູ-ອາຈານໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

I. ຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບການ-ສຶກສາ ໃນແຕ່ລະຊັ້ນ :

- (1) ປະຕິຮູບການສຶກສາຕາມ 2 ດ້ານ: ແນວຄິດການເມືອງ ອຸດົມການ ສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ສ້າງຄົນເກັ່ງດ້ານວິຊາສະເພາະ .
- (2) ພັດທະນາການຮຽນການສອນຢ່າງຮອບດ້ານ: ຄຸນສົມບັດສຶກສາ, ປັນຍາ ສຶກສາ, ສິລະປະສຶກສາ, ພະລະສຶກສາ ແລະ ແຮງງານສຶກສາ
- (3) ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍການສຶກສາ ສຳລັບເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ໃຫ້ແຂງແຮງ.
- (4) ຂະຫຍາຍການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຢ່າງກວ້າງຂວາງ ທັງໃນ ແລະ ນອກ ໂຮງຮຽນ ໂດຍສະເພາະເຂົ້າໃນເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ.
- (5) ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວໄດ້ຮັບການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໂດຍ ພື້ນຖານ.
- (6) ພັດທະນາການສຶກສາໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນເອົາຄຸນນະພາບເປັນຕົ້ນຕໍ.
- (7) ສົ່ງເສີມໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມພັດທະນາການສຶກສາ ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ.

VI. ຈຸດໝາຍ ການປະຕິຮູບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແຕ່ 2006-2015

1. ຈຸດໝາຍລວມ.

ພັດທະນາການສຶກສາ ຕ້ອງເປັນວຽກງານໃຈກາງ ຂອງການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງທ່ວງທ່າ ໃນການ ທັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ, ສ້າງປະຖົມປັດໄຈພື້ນຖານ ຂອງການ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ໃຫ້ຍືນຍົງ.

ພັດທະນາການສຶກສາ ຕ້ອງໃຫ້ມີລັກສະນະຊາດ, ວິທະຍາສາດ, ມະຫາຊົນ ແລະ ທັນສະໄໝ ເພື່ອໃຫ້ຫຍັບມໍ່ເຂົ້າກັບມາດຖານການສຶກສາຂອງຊຶງເຂດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເທື່ອລະກ້າວ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງ ກັບຄວາມເປັນຈິງ ຂອງປະເທດເຮົາ.

ສ້າງຄົນລາວໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຮອບດ້ານ "ເປັນພົນລະເມືອງດີ, ມີການສຶກສາ, ມີຄວາມຮູ້, ມີວິຊາຊີບ, ມີຄວາມສາມາດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຕໍການພັດທະນາປະເທດຊາດ ກໍ່ຄືພັດທະນາຕົນເອງ ໃຫ້ມີ ສຸຂະພາບ, ມີພະລະນາໄມ ສົມບູນ ແລະ ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ ປອດໃສ ຂາວສະອາດ" ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການ ພັດທະນາ ປະເທດຊາດ ໃນສະຫະສະວັດໃໝ່.

2. ຈຸດໝາຍສະເພາະ ຂອງການປະຕິຮູບການສຶກສາ ໃນແຕ່ລະຊັ້ນແຕ່ປີ 2006-2010.

(1) ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ :

- ປັບປຸງຫຼັກສູດ, ຮູບແບບການກໍ່ສ້າງ, ວິທີການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກຄຸນນະພາບການດູແລ ເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ເຮັດໃຫ້ເດັກ ຂະຫຍາຍຕົວຮອບດ້ານ ເຊັ່ນ: ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ສະຕິປັນຍາ, ການຄົ້ນຄິດ, ການເວົ້າ ແລະ ຮູ້ສະຫງວນຮັກຄວາມງາມ.
- ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງ ໂຮງຮຽນລ້ຽງເດັກອະນຸບານຕົວແບບ ແລະ ຫ້ອງຮຽນຕິດແປະຊັ້ນ ປະຖົມສຶກສາ ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດ ຊົນນະບົດ, ຫ່າງໄກ, ສອກຫຼີກ.
- ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍຊຸມຊົນ ສ້າງໂຮງຮຽນລ້ຽງເດັກອະນຸບານ.

(2) ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ :

- ປະຕິບັດ 5 ຫຼັກມູນການສຶກສາຮອບດ້ານ.
- ສ້າງເຄືອຂ່າຍກຸ່ມໂຮງຮຽນເພື່ອໃຫ້ເດັກ 6 ປີ ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໝົດ.
- ປະກອບຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາຊີບໃຫ້ນັກຮຽນ.
- ປະຕິຮູບທັດສະນະ, ວິທີຮຽນ ແລະ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ຂອງນັກຮຽນ.
- ສືບຕໍ່ປະຕິບັດ ການປະຖົມສຶກສາພາກບັງຄັບໃຫ້ສຳເລັດ.
- ຝຶກອົບຮົມ, ບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ ໃຫ້ໄດ້ຕາມແຜນການ ທົ່ວໆໄວ້.
- ປະຕິຮູບ ວິທີປະເມີນຜົນການຮຽນ (ການເລື່ອນຂັ້ນ ເລື່ອນຊັ້ນ).
- ສົ່ງເສີມຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ເດັກໃນຄອບຄົວ ທຸກທີ່ສຸດ.
- ສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ

(3) ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ :

- ປະຕິບັດ 5 ຫຼັກມູນ ການສຶກສາຮອບດ້ານ.
- ປະຕິຮູບ ຫຼັກສູດຊັ້ນມັດທະຍົມ ຈາກ 6 ປີ (3+3) ເປັນ 7 ປີ (4+3).
- ປະກອບ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາຊີບ ໃຫ້ນັກຮຽນ.
- ປະຕິຮູບ ທັດສະນະ, ວິທີຮຽນ ແລະ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ຂອງນັກຮຽນ
- ປະຕິຮູບ ວິທີປະເມີນຜົນການຮຽນ (ການເລື່ອນຂັ້ນ ເລື່ອນຊັ້ນ)
- ຝຶກອົບຮົມ, ບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ ໃຫ້ໄດ້ຕາມແນວການ ທົ່ວໆໄວ້
- ສົ່ງເສີມ ຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າຮຽນ ຂອງນັກຮຽນຍິງ, ນັກຮຽນຊົນເຜົ່າ ແລະ ນັກຮຽນໃນຄອບຄົວ ທຸກທີ່ສຸດ.
- ສະໜອງ ປຶ້ມແບບຮຽນ ໃຫ້ມີໃຊ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງທຸກທ້ອງຖິ່ນ (ໂດຍສະເພາະ ເຂດພູດອຍ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ).

(4) ການສຶກສາ ວິຊາຊີບ ແລະ ຝຶກອົບຮົມສີມືແຮງງານ.

- ສົ່ງສຳຄັນພິເສດແມ່ນ ການປັບປຸງຍົກລະດັບຄຸນນະພາບ, ມີຄວາມອິດທິພົນຕິດແໜ້ນກັບ ການຍົກລະດັບສະຕິ ລະບົບອອກແຮງງານ ແລະ ແບບແຜນການອອກແຮງງານທີ່ທັນສະໄໝ. ກໍ່ສ້າງນັກວິຊາການ, ນາຍຊ່າງ ໃຫ້ຕິດແໜ້ນກັບ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ, ໂຄງປະກອບແຮງງານ ແລະ ເໝາະສົມກັບລະດັບຂອງຊັ້ນ ມັດທະຍົມສຶກສາ.
- ດຶງດູດນັກຮຽນ ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຫຼື ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ, ຊັ້ນກາງຈາກ 25.327 ຄົນ ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ ປະມານ 50.000 ຄົນ ໃນປີ 2010
- ສົ່ງເສີມດ້ານການນຳເອົາວິຊາຊີບຮູບແບບຕ່າງໆ ໃຫ້ພາກເອກະຊົນສ້າງຕັ້ງສູນຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ໂຮງຮຽນເຕັກນິກວິຊາຊີບຂັ້ນ ໃນແຂວງທີ່ມີເງື່ອນໄຂ;

ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນເພື່ອໃຫ້ຫົວໜ່ວຍ
ການຜະລິດ, ໂຮງຈັກ ໂຮງງານດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ;
ພ້ອມທັງເປີດກວ້າງໃຫ້ພາກສ່ວນລັດ ແລະ ສັງຄົມຕ່າງໆ ໄດ້ມີເງື່ອນໄຂສ້າງ
ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ສີມືແຮງງານຫຼາຍຂຶ້ນ.

- ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບຂຶ້ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ໃນປີ
2010 ໃຫ້ທຸກແຂວງມີໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ແຫ່ງ.
- ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາ ຂາດເຂີນ ຄູ-ອາຈານ, ສ້າງໃຫ້ມີຈຳນວນພຽງພໍກັບ
ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈຳເປັນ, ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມ ຍົກລະດັບ
ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ ຄູ-ອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໃຫ້
ສູງຂຶ້ນ.
- ສ້າງນັກວິຊາການໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບໂຄງປະກອບ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ
ປະເທດ.
- ປັບປຸງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສາຍອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ອົບຮົມວິຊາຊີບ.
- ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍ ລະບົບປະກັນຄຸນະພາບໃນສາຍການສຶກສາ ວິຊາຊີບ
ແລະ ອົບຮົມສີມືແຮງງານ.

(5) ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ.

- ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂ ບັນຫາຂາດເຂີນ ຄູອາຈານ ສ້າງໃຫ້ມີຈຳນວນພຽງພໍ
ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈຳເປັນ, ຈັດຝຶກອົບຮົມ ຍົກລະດັບຄວາມ
ຮູ້ ຄວາມສາມາດໃຫ້ ຄູ-ອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.
- ສ້າງ ນັກວິຊາການໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ
ປະເທດ.

- ຍົກລະດັບ ໂຮງຮຽນສ້າງຄູ ເປັນວິທະຍາໄລຄູ 5 ແຫ່ງ ແລະ ດຳເນີນການສອນຫລັກສູດປະລິນຍາຕີ ໃນວິທະຍາໄລຄູບາງແຫ່ງ ຮ່ວມກັບຄະນະສຶກສາສາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.
- ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ການຮຽນ-ການສອນ ຂອງ 3 ມະຫາວິທະຍາໄລ ໃຫ້ມີລະດັບ ໄກ້ຄຽງກັບພາກພື້ນ ແລະ ເພື່ອສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບສາກົນ.
- ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນນັກສຶກສາເພດຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນສູງ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຕາມລຳດັບ ແລະ ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນນັກສຶກສາຕ່ຳປະຊາກອນ ຈາກ 1.068/100.000 ຄົນ ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 1.140/100.000 ຄົນ ໃນປີ 2010.
- ສ້າງເຄືອຂ່າຍ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງບັນດາປະເທດໃນພາກ ພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ.
- ສ້າງຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

(6) ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

- ພັດທະນາການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ດ້ວຍຮູບການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຄວາມສາມາດຂອງທົ່ວປວງຊົນເຂົ້າໃນຂະບວນການຮ່ຳຮຽນ, ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນມີໂອກາດໄດ້ຮຽນ ຕະຫຼອດຊີວິດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ.
- ສ້າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການພັດທະນາການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ໃຫ້ເປັນລະບົບ.
- ສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ປະຊາຊົນ ເພື່ອເປັນການດຶງດູດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາຮຽນໜັງສື ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມີອາຊີບເສີມ ພ້ອມທັງ ໄດ້ຮັບການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ.
- ປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຂອງວຽກງານສຶກສານອກໂຮງຮຽນ.

- ດຳເນີນການ ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື, ພິເສດແມ່ນ ຢູ່ເຂດພູດອຍຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ, ບຸລິມະສິດໃຫ້ນາຍບ້ານທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສືໄດ້ຮຽນ, ດຳເນີນໂຄງການ ບຳລຸງ ຍົກລະດັບຈົບຊັ້ນປະຖົມເພື່ອກຽມໃຫ້ແກ່ການບຳລຸງຈົບຊັ້ນ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນພາກບັງຄັບ ໃນປີ 2020 ຕາມຄາດໝາຍລະອຽດຄື: ລົບລ້າງ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ໃຫ້ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ອາຍຸ 15-24 ປີ ຈາກ 84% ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 90% ໃນປີ 2010; ກຸ່ມເປົ້າໝາຍອາຍຸ 15-40 ປີ ຈາກ 79% ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 87% ໃນປີ 2010 ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປຈາກ 73% ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 80% ໃນປີ 2010, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຍົກລະດັບ ການບຳລຸງການສຶກສາ ຈົບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຈາກ 31.600 ຄົນໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 38.000 ຄົນໃນປີ 2010; ສືບຕໍ່ ບຳລຸງຍົກລະດັບ ການສຶກສາ ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນ ຕົ້ນ ຈາກ 1.860 ຄົນໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 2.500 ຄົນໃນປີ 2010; ຈົບມັດ ທະຍົມ ຕອນປາຍ ຈາກ 3.640 ຄົນ ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 5.000 ຄົນ ໃນປີ 2010; ຍົກລະດັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ ຈາກ 3.000 ຄົນ ໃນປີ 2005 ໃຫ້ໄດ້ 5.000 ຄົນ ໃນປີ 2010 .
- ທົບທວນ, ສ້າງ ແລະ ຜະລິດຫຼັກສູດ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
- ສ້າງລະບົບມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ນອກ ໂຮງຮຽນ.
- ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ມີຄຸນະພາບ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວເປັນປົກກະຕິ.

(7) ການສຶກສາເດັກພິການ :

- ປັບປຸງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຮຽນຮ່ວມລະຫວ່າງເດັກປົກກະຕິກັບເດັກພິການໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນພິການທາງດ້ານສະໜອງ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຈາກ 2.700 ຄົນ ໃນປີ 2005 ເປັນ 3.075 ຄົນ ໃນປີ 2010 .
- ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການບຸກສ້າງໂຮງຮຽນສະເພາະສໍາລັບເດັກພິການໜັກ.
- ສ້າງ ແລະ ຈັດສັນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການສຶກສາສໍາລັບເດັກພິການ.
- ສົ່ງເສີມການຮຽນວິຊາຊີບໃຫ້ຄົນພິການ.

VII. ໂຄງການບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ :

ເພື່ອປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດນັ້ນ, ຂະແໜງການສຶກສາຈະໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດ 4 ໂຄງການ ບູລິມະສິດ ຂອງລັດຖະບານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຄື:

1. ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດສະເພາະ 2006-2010, ຈະໄດ້ປະຕິຮູບລະ ບົບປັບປຸງ ຂອງສາຍສາມັນ ຈາກລະບົບ 11 ປີ (5+3+3) ເປັນລະບົບ 12 ປີ (5+4+3).
2. ໂຄງການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຂະຫຍາຍໂອກາດດ້ານການສຶກສາ, ຊຶ່ງເປັນໂຄງການທີ່ຄວບຄຸມ 2 ແຜນງານ ຄື: ແຜນງານຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ແຜນງານປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງທີ່ຂະແໜງການສຶກສາພວມດຳເນີນການຢູ່.
3. ໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາຄູ-ອາຈານ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ໂຄງການນີ້ຈະດຳເນີນໄປຕາມແຜນຍຸດທະສາດການສ້າງຄູແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 2006-2010 ແລະ ໄລຍະ 2011-2015 ທີ່ຂະແໜງການສຶກສາພວມດຳເນີນການຢູ່.
4. ໂຄງການຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໄປທຸກໆ ແຂວງ ຂອງປະເທດ ຊຶ່ງຈະດຳເນີນໄປຕາມແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ທີ່ຂະແໜງສຶກສາພວມດຳເນີນການຢູ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

VIII. ວິທີການດຳເນີນ ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ເພື່ອບັນລຸຈຸດໝາຍ, ທິດທາງ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ, ການດຳເນີນ ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດຈະໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດ 7 ວິທີການໃນ ການພັດທະນາ ເຊັ່ນ:

1 ປຸງແປງຈຸດໝາຍ, ເນື້ອໃນຫຼັກສູດການສຶກສາຄືນໃໝ່ :

ໂດຍປຸງແປງໄປຕາມທິດ ຄ່ອຍສ້າງໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ, ທັນສະໄໝ ແລະ ຫຍັບມ້ຽມມາດຕະຖານ ຂອງຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນ ເທື່ອລະກ້າວ. ພ້ອມ ກັນນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເໝາະສົມກັບໂຄງປະກອບການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຮັບ ໃຊ້ໃຫ້ແກ່ ການ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ, ຂອງແຕ່ລະເຂດ, ແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ປະຕິບັດຫຼັກການຮຽນຕິດພັນກັບຕົວຈິງ, ການສຶກສາສົມທົບ ກັບການອອກແຮງງານການຜະລິດ, ການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນຕິດພັນກັບ ການສຶກສາ ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນສັງຄົມ. ຖືການສຶກສາຄຸນສົມບັດ ສິນທຳປະຕິວັດເປັນກົກ. ປະກອບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງທົດລອງພື້ນຖານວັດຖຸທີ່ຈຳເປັນ. ວາງແຜນລິເລີ່ມ ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

1.1 ການສຶກສາສາຍສາມັນ:

ຍົກຄຸນນະພາບການສຶກສາຢ່າງຮອບດ້ານ, ມີໂຄງປະກອບຫຼັກສູດທີ່ເໝາະ ສົມ, ຮັບປະກັນມາດຕະຖານຄວາມຮູ້ສາຍສາມັນ, ພ້ອມທັງສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອ ພັດທະນາຄວາມຮູ້ຄວາມສາ ມາດຂອງນັກຮຽນ, ຍົກສູງຄວາມສາມາດຄົ້ນຄິດ ແລະ ປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຖືຄວາມຮູ້ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ ວິທະຍາສາດສັງຄົມເປັນ ສິ່ງສຳຄັນ.

- ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໄດ້ຮຳຮຽນ ແລະ ມີລະດັບຄວາມຮູ້ພາສາກາງດີຂຶ້ນ.
- ເອົາໃຈໃສ່ ການປະກອບ ວັດຖຸອຸປະກອນ, ເຄື່ອງທົດລອງ ໃຫ້ໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມສົມບູນຕົວແບບຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ລິເລີ່ມຄົ້ນຄວ້ານຳເອົາຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ IT ເຂົ້າໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າສອນໃນຊັ້ນປະຖົມ.
- ສະໜອງປຶ້ມຕຳລາໃໝ່ ໃຫ້ຊັ້ນປະຖົມໃນປີ 2007 ໃຫ້ຄົບຊຸດ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນປີ 2008 ໃຫ້ເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ, ຮອດປີ 2009-2010 ແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນຜັນຂະຫຍາຍຫຼັກສູດສາມັນສຶກສາໃໝ່ລະບົບ 12 ປີ.
- ຄົ້ນຄວ້າ ປຸງແປງຮູບການສອບເສັງ ເລື່ອນຂັ້ນ ເລື່ອນຊັ້ນ ແລະ ຈົບຊັ້ນຄືນໃໝ່.

1.2 ການສຶກສາວິຊາຊີບ, ການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ປະລິນຍາຕີ ແລະ ຫລັງປະລິນຍາຕີ:

- ກໍ່ສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະຫັດແຕ່ລະຂະແໜງວິຊາ (code), ປຸງແປງໃໝ່ເນື້ອໃນຫຼັກສູດກໍ່ສ້າງຕາມທິດເປັນຂົວຕໍ່ ເຊື່ອມໂຍງກັນໄດ້, ຍົກສູງຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ, ຄວາມສາມາດສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃນສັງຄົມ.
- ຄົ້ນຄວ້າ ລິເລີ່ມປັບປຸງ ເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ຕາມທິດທາງສ້າງບັນດາຂະແໜງວິຊາ ດ້ວຍ ຫຼາຍຮູບແບບໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນເໝາະສົມ ແລະ ຄັດເລືອກເອົາຄວາມຮູ້, ຫຼັກສູດທີ່ທັນສະໄໝມາສອນ ເຊັ່ນ: ທາງດ້ານວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ, ເຕັກນິກວິທະຍາສາດຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ, ມະຫາວິທະຍາໄລຈຳປາສັກ ແລະ ບັນດາວິທະຍາໄລອື່ນໆ ໃຫ້ ກາຍເປັນສູນກາງແຫ່ງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລ ຊີ (ໂດຍມີການລິເລີ່ມປ່ຽນແປງຈຸດໝາຍ, ເນື້ອໃນ, ຫຼັກສູດ ແລະ ວິທີ ສິດສອນຄືນໃໝ່) ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລັ່ງໃສ່ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າໃນລະດັບ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດໃຫ້ເປັນຈຸດໃຈກາງ.
- ປັບປຸງຫຼັກສູດການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຫຼັກສູດເຊື່ອມຕໍ່ຄືນໃໝ່ ແລະ ສືບຕໍ່ ປະຕິບັດໂຄງການສຶກສາທາງໄກ, ຮອດປີ 2011 ໃຫ້ສຳເລັດການສ້າງ ຫຼັກສູດການສຶກສາທາງໄກ ລະດັບຊັ້ນສູງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ຫຼັກ ມະຫາວິທະຍາໄລ.
- ສູ້ຊົນໃຫ້ແຕ່ລະມະຫາວິທະຍາໄລ ມີຫໍສະມຸດທີ່ດີຂຶ້ນ ໃຫ້ກາຍເປັນ E -Library.
- ຄົ້ນຄວ້າປະກອບວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງທົດລອງຄົບຊຸດໃຫ້ແຕ່ລະ ຄະນະ.

2 ພັດທະນາ ຄູ-ອາຈານ ແລະ ປ່ຽນແປງ ວິທີສິດສອນ ຄືນໃໝ່ :

- ຕ້ອງໄດ້ສະໜອງ ຄູ-ອາຈານ ໃຫ້ມີຈຳນວນພຽງພໍ, ເໝາະສົມກັບໂຄງ ປະກອບ ແລະ ບຳລຸງ ສ້າງໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານເທື່ອລະກ້າວ.
- ປັບປຸງ ປ່ຽນແປງ ວິທີສິດສອນ ຄືນໃໝ່.
- ປັບປຸງ ປ່ຽນແປງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງ ຄູ-ອາຈານຄືນໃໝ່ ແນໃສ່ ຍົກສູງທາງດ້ານວິຊາການ, ຖືເອົາການຝຶກຝົນຫຼັກຫຼອມຄຸນສົມບັດສິນທຳ ປະຕິວັດເປັນກົກ.

3 ປັບປຸງ ປຸງແປງການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຄົນໃໝ່ :

- ປຸງແປງວິທີການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຄົນໃໝ່ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ແຕ່ລະຫ້ອງຖິ່ນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ແກ້ໄຂວຽກງານການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ໃຫ້ທັນການ ແລະ ຕົ້ນທຸກປະກົດການຫຍໍ້ຫໍ້.

4 ສືບຕໍ່ພັດທະນາ ໂຄງປະກອບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ພັດທະນາລະບົບໂຮງຮຽນ, ຫ້ອງຮຽນ ແລະ ພື້ນຖານການສຶກສາ:

- ປັບປຸງ ໂຄງປະກອບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ, ປັບປຸງມາດຕະຖານ ການສຶກສາໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັນລະຫວ່າງ ການສຶກສາສາຍສາມັນ, ການສຶກສາວິຊາຊີບ, ການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ຫຼັງປະລິນຍາຕີ.
- ສືບຕໍ່ພັດທະນາຕາໜ່າງໂຮງຮຽນ, ຫ້ອງຮຽນ ພື້ນຖານການສຶກສາຕາມທິດປັບປຸງໃຫ້ເໝາະສົມກັບໂຄງປະກອບລະດັບ, ຂະແໜງການ ແລະ ໂຄງປະກອບເຂດ ແຂວງ; ສົມທົບແໜ້ນການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນກັບສັງຄົມ; ການກໍ່ສ້າງນັກວິຊາການ ກັບການຄົ້ນ ຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການນຳໃຊ້.
- ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໂດຍໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ບັນດາວິທະຍາໄລ, ໂຮງຮຽນເຕັກ ນິກວິຊາຊີບ.
- ໃຫ້ບູລິມະສິດ ແກ່ການພັດທະນາການສຶກສາໃນເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ.

5 ເພີ່ມງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ:

ເພີ່ມງົບປະມານ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາເປັນປັດໄຈທີ່ສຳຄັນ ໂດຍມີການປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍທຸກແຫຼ່ງທຶນໃນສັງຄົມເພື່ອພັດທະນາການສຶກສາ. ປັບປຸງກົນ

ໄກ ການຄຸ້ມຄອງການເງິນໃນທຸກລະດັບແຕ່ຂັ້ນໂຮງຮຽນ, ຫ້ອງການສຶກສາປະຈຳເມືອງ, ພະແນກສຶກສາປະຈຳແຂວງ. ເພີ່ມງົບປະມານໃນການສະໜອງອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ ການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍສະເພາະເຄື່ອງທົດລອງອັນຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ມັດທະຍົມ ສົມບູນຕົວແບບຂອງແຕ່ລະແຂວງ.

6 ສົ່ງເສີມການສຶກສາໃຫ້ເປັນຂອງທົ່ວປວງຊົນ:

ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ສັງຄົມປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາການສຶກສາ, ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ທຸກຄົນ ໄດ້ຮຳຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດຈົນກາຍເປັນຄວາມຊື່ນເຄີຍ.

7 ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືສາກົນ:

ຊຸກຍູ້ ປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ ການຮ່ວມມືດ້ານ ການສຶກສາກັບຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນເພື່ອຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອມາພັດທະນາການສຶກສາ.

IX. ບາດກ້າວ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບ
ລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

ການດຳເນີນ ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບລະບົບ
ການສຶກສາ ແຫ່ງຊາດ 2006-2015 ໄດ້ແບ່ງເປັນ 2 ໄລຍະແຕ່ 2006-2010 ແລະ
2010-2015.

1 ໄລຍະທີ ໜຶ່ງ: (2006-2010) ດຳເນີນໄປຕາມ 2 ບາດກ້າວ ດັ່ງນີ້ :

1. ບາດກ້າວທີໜຶ່ງ: (2006 - 2008) ວຽກໃຈກາງຂອງໄລຍະນີ້ ແມ່ນສຸມໃສ່
ການກະກຽມນຳສະເໜີຮ່າງດຳລັດ, ຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງອະນຸກຳມະການວິຊາການ
ຕ່າງໆ ແລະ ວາງແຜນການລະອຽດໃນການປະຕິຮູບ ແລະ ເລີ່ມຂຽນເນື້ອໃນ
ຫຼັກສູດມັດທະຍົມຕົ້ນ, ປັບປຸງ ກໍ່ສ້າງຖິ່ນແຖວ ຄູ-ອາຈານ, ປັບປຸງລະບົບ
ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ, ເປີດກ້ວາງຊຸກຍູ້ ຂໍ້ຄຳເຫັນກ່ຽວ
ກັບແຜນການຈາກທົ່ວສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍລວມ ເຊັ່ນ :

- ສ້າງແຜນປະຕິບັດການປ່ຽນແປງໃໝ່ກົນໄກຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ, ພິເສດ
ແມ່ນການປັບປຸງວຽກງານຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ແລະ ຈຸນລະພາກ, ກົນໄກ
ຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ທຸກລະບົບການ
ກໍ່ສ້າງ, ຕົ້ນຕໍແມ່ນສຸມໃສ່ວຽກປັບປຸງຄຸນນະພາບ ການສຶກສາ.
- ເພີ່ມທະວີວຽກງານກວດກາຄຸນນະພາບການສຶກສາຢູ່ທຸກລະດັບ, ທຸກຊັ້ນ
ແລະ ໃນທຸກຮູບການການກໍ່ສ້າງ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.
- ປັບປຸງດັດແປງກົດໝາຍການສຶກສາໃຫ້ສຳເລັດໃນຕົ້ນປີ 2007 ເພື່ອນຳ
ສະເໜີ ຂຶ້ນເທິງ.

- ຄົ້ນຄວ້າ ປ່ຽນແປງໃໝ່ທັດສະນະ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ວິທີການສອບເສັງ, ກວດກາຕີລາຄາ, ຈຳກັດປາກົດການຫຍໍ້ຫໍ້, ປັບປຸງປ່ຽນແປງວິທີການສິດສອນ.
- ປັບປຸງແກ້ໄຂປະກົດການຫຍໍ້ຫໍ້ຕ່ວງການການສອນເພີ່ມ, ຮຽນເພີ່ມແບບບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເປັນລະບົບ.
- ປັບປຸງວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການມອບໃບປະກາດ, ໃບຢັ້ງຢືນແຕ່ລະຊັ້ນແຕ່ລະສາຍໃຫ້ເປັນລະບົບກະທັດຮັດ.
- ເລີ່ມສິດສອນຫລັກສູດໃໝ່ຊັ້ນປະຖົມໃນສົກສຶກສາ 2007-2008, ປັບປຸງການພິມປຶ້ມຕຳ ລາໃຫ້ທຽບກັບຄວາມຕ້ອງການ ສະເພາະຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ຫັນເປັນລະບົບມາດຕະຖານ ດ້ານເນື້ອໃນ ຫຼັກສູດ, ຄູ-ອາຈານ, ພື້ນຖານວັດຖຸ ເຄື່ອງທົດລອງຕາມທິດການປັບປຸງຢ່າງມີຈຸດສຸມ; ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການສິດສອນ ຮຳຮຽນໃຫ້ຄ່ອຍເປັນລະບົບ.

1.2 ບາດກ້າວທີ ສອງ: (2008 - 2010) ດຳເນີນບັນດາໂຄງການໃຈກາງ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງໃນການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາ ແຫ່ງຊາດ.

- ເລີ່ມດຳເນີນການຮຽບຮຽງເນື້ອໃນຫຼັກສູດ, ຂຽນປຶ້ມຕຳລາມັດທະຍົມປາຍແຕ່ລະວິຊາ.
- ສົ່ງເສີມປັບປຸງຊັ້ນອຳວຽກງານການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມພາກບັງຄັບ.
- ສືບຕໍ່ສ້າງຄູສອນ IT ແລະ ຄົ້ນຄວ້າການເອົາເຂົ້າສອນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ.

- ສືບຕໍ່ບຳລຸງ ສ້າງຄູ-ອາຈານ, ກໍ່ສ້າງອາຄານ, ຫ້ອງຮຽນ, ປະກອບວັດຖຸອຸປະກອນ ເຄື່ອງທົດລອງ ເຂົ້າໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ ທີ່ເປັນຈຸດສຸມຕົວແບບ.
- ປັບປຸງການສຶກສາໃນເຂດຊົນເຜົ່າ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ.
- ປັບປຸງກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຢູ່ແຕ່ລະແຂວງໃຫ້ສົມບູນ.
- ປັບປຸງປຸງແປງໃໝ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ, ສຳເລັດຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ, ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດຳລັດເພື່ອຫັນການສຶກສາເປັນຂອງທົ່ວປວງຊົນ.
- ບຳລຸງສ້າງບຸກຄະລາກອນແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.
- ປັບປຸງຄືນ ໂຄງປະກອບການກໍ່ສ້າງ ນັກວິຊາການ ສຳລັບແຕ່ລະຂະແໜງການ.
- ຄົ້ນຄວ້າການສອນພາສາຕ່າງປະເທດໃນຊັ້ນຮຽນປະຖົມໃຫ້ສຳເລັດ.
- ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ກໍ່ສ້າງມະຫາວິທະຍາໄລຈຳປາສັກ ແລະ ກະກຽມປະຕິຮູບເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ໃນ 3 ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ຊັ້ນສູງ.
- ສູ້ຊົນເພີ່ມງົບປະມານໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ຢ່າງຕໍ່າ 16% ໃນປີ 2009-2010.
- ເລີ່ມດຳເນີນການສິດສອນຕາມຫຼັກສູດໃໝ່ໃນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ສົກຮຽນ 2009-10.
- ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ນຳສະເໜີບັນຫາຕ່າງໆເພື່ອດັດແປງໃຫ້ແກ່ບັນດາຄາດໝາຍຕົວຈິງ, ວິທີການ ແລະ ນຳສະເໜີບັນຫາຕ່າງໆ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍບາດກ້າວຕໍ່ໄປ.

2 ໄລຍະ ທີ່ ສອງ: (2010-2015) ສືບຕໍ່ ຜັນຂະຫຍາຍ ເນື້ອໃນ ຈົດໃຈລວມ ໃນການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ໜຶ່ງ, ຕົ້ນຕໍແມ່ນການສືບຕໍ່ປະຕິບັດ ບັນດາໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາຄູ-ອາຈານ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ບໍລິຫານ, ໂຄງການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຂະຫຍາຍໂອກາດການສຶກສາຕາມແຜນການວາງໄວ້.

- ສືບຕໍ່ປະຕິຮູບ ຫລັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ໃຫ້ສຳເລັດ ໃນສົກຮຽນ 2011-2012.
- ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ນຳສະເໜີບັນຫາຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງ ແກ້ໄຂ.

*****

ພິມຈຳນວນ 1,000 ສະບັບ ທີ່ ໂຮງພິມສີສະຫວາດ

ສະໜັບສະໜູນການພິມໂດຍ

Australian Government
AusAID